Простирала
Повтікали,
Ковдра — з ними за поріг.
І подушка,
Мов скакушка,
Тая жаба-скрекотушка,
Пострибала, хоч без ніг.

Я за свічку —
Свічка в пічку!
Я за книжку —
Утекла
І під ліжко
Залягла!

Хочу я напитись чаю,
Але що це? Сам не знаю!
Самовар мій, повний вщерть,
Утікає шкереберть!

Що зробилось?
Що зробилось?
І від чого
Все кругом
Підхопилось,
Завертілось,
Закрутилося млинком?
Утюги
за
чобітками,
Чобітки
за
пиріжками,
Пиріжки

за
тарілками,
Кочерга
за
пояском, —
Все літає,
Утікає,
Що аж курява стовпом!

Тут із маминої спальні
Клишоногий і кривий
Вибігає умивальник
І кричить мені, страшний:
"Ах, негарне, нечупарне,
Неумите поросятко,
Чорне, ніби сажотрус,
Ти на себе подивись!

В тебе вакса за ушима,
В тебе клякса під очима,
В тебе руки — гидко взяти!
Тож від тебе й штаненята,
Сміх сказати, штаненята,
Геть від тебе подались!

Рано-вранці на світанку
Умиваються качата,
Кошенята й мишенята,
І жучки, і павучки.
Тільки ти не умивався,
Замазурою зостався,
І втекли від замазури
І штанці, і чобітки.

Я великий Умивальник,
Славнозвісний Мийдодір,
Умивальників Начальник,
І мочалок Командир.

Тільки тупну я ногою,
Тільки крикну: воювать! —
У кімнату цю юрбою
Умивальники влетять,
І загавкають, завиють,
Заскрегочуть, завищать,
І брудного замазуру
Всі ухоплять чимскоріш,
Просто в річку,
Просто в річку
З головою полетиш!"

Стукнув він у мідний таз,
Закричав: "Кара-бараз!" —
І щітки попідбігали,
Задирчали, затріщали
І давай мене вмивать,
Ще й приказують:
"Я бруднулю мию, мию,
Мию носа, мию шию,
Ти, бруднуле, не забудь, —
Чистим, чистим, чистим будь!"

Тут і мило підлетіло,
З мила піна потекла,
І шуміла, і шипіла,
І жалила, як бджола!

А від губки я з кімнати
Прудко кинувся тікати,

А вона услід біжить,
Ще й гукає: "Гей, ловіть!"

Враз до парку я прискочив,
Огорожу перескочив,
А вона за мною мчиться
І кусає, як вовчиця.

Аж дивлюсь: мій друг хороший,
Крокодил старий іде.
Він Тотошу і Кокошу
На прогулянку веде.
Губку вмить він проковтнув,
Як цукерочку глитнув.

А тоді ногою туп,
Ще й кричить,
Він двома ногами — гуп,
Ще й гарчить:

"Ти брудніший, як земля!"
Він сказав.
"Забирайся відсіля!"
Загукав. '"" ^
"А як ні, то дожену",
Він сказав.
"Розтопчу і проковтну",
Загукав.

Ех, як кинусь я додому утікать!
Як візьмусь я руки, ноги обмивать!
Милом, милом,
Милом, милом
Умивався без кінця.

Змив і ваксу,
І чорнило
З неумитого лиця.

Враз штанці мої вбігають
І до ніг мені плигають.

А за ними й пиріжок:
"Ну-бо, їж мене, дружок!"

А за ним і бутерброд
Підлетів — і прямо в рот!

От і книжка повернулась,
З нею й зошит-молодець,
Арифметика метнулась
Із абеткою в танець.

Тут великий Умивальник,
Славнозвісний Мийдодір,
Умивальників Начальник
І мочалок Командир,
Підбігає, і танцює,
І цілує, й каже так:

"От тепер тебе люблю я,
От тепер тебе хвалю я,
Ти вже більше не бруднуля,
А чистесенький хлопчак!"

Треба, треба умиватись,
Умиватись треба нам!

Ви, бруднулі,
Замазулі,
Сором вам!
Сором вам!

Так, бруднулі,
Замазулі,
Сором вам!
Сором вам!

Хай славиться мило пашисте,
Рушник хай прославиться чистий,
Хвала порошкові зубному
І гребінцеві густому!

Давайте ж бо митись, купатись,
Пірнать, хлюпотать, полоскатись
У ночвах, у мисці, у ванні,
В струмку, у ставку, в океані,

І в річці, і в бані,
Старі й молоді, —
Слава довічна воді!